

DE WERKING VAN BUCKLEY'S DESENSITIZING PASTE *)

DOOR

S. BLAAUW.

Toen in de vorige Januarivergadering dezer Vereeniging de gehouden discussie over de al- of niet betrouwbaarheid der Buckley desensitizing paste voor de tandpulpa ons onbevredigd liet, heb ik doen uitkomen, dat m. i. zekerheid daaromtrent alleen zou worden verkregen door microscopische preparaten. 'k Heb toen mijn spijt er over uitgedrukt, dat, door het zeer tijdroovende procédé, die preparaten niet vóór de vergadering in mijn bezit hadden kunnen zijn.

Nu ik ze sedert heb ontvangen stel ik er prijs op, ze U alsnog te laten zien. De coupes zijn vervaardigd op het Anatomisch Kabinet van Dr. Droogleever Fortuijn te Leiden, waarna Dr. H. J. van Nederveen, assistent van Prof. Dr. D. A. de Jong, zoo vriendelijk was deze te onderzoeken en de meest geschikte plaatsen te fotografeeren en tevens de lantaarnplaatjes te verzorgen. Van deze plaats wensch ik genoemde heeren mijn hartelijken dank te beuigen voor hun bemoeiingen, die, naar ik meen, mij steunen in mijne meening, dat de Buckley desensitizing paste schadelijk is vóór de tandpulpa.

De preparaten, die ik U laat zien, zijn gemaakt van de beide intacte canini der onderkaak bij eene ongeveer vijftigjarige patiënte.

*) Voordracht gehouden voor de V. v. Ned. Tandartsen.

De eene tand ontving juist onder de emailgrens de Buckley paste, afgesloten met Fletcher-cement, terwijl de andere enkel Fletcher-cement kreeg. Na tweemaal 24 uren werden de tanden geëxtraheerd en, op aanwijzing van Dr. van Nederveen, werden de pulpae direct gebracht in alcohol van 96 %.

Omtrent de bevindingen van Dr. van Nederveen kan ik nu niet beter doen dan U zijne uitkomsten — zooals hij ze mij schreef — voor te lezen.

Hij schrijft dan (na eerst de methode van de toegepaste kleuring te hebben aangegeven): „En nu de veranderingen:

Bij de met haematoxyline-eosine gekleurde coupes blijkt, dat de bindweefselcellen en kernen in de gezonde pulpa beter kleurstof opnemen, ze zien er gezonder en frisscher uit dan in de behandelde pulpa; ook is het aantal kernen van de met pasta behandelde vrij aanzienlijk verminderd.

De bindweefselcellen liggen meer tegen elkander gedrukt; nemen minder kleurstof op en zijn platter, hebben m.a.w. neiging tot scleroseering. De kernen nemen eveneens minder kleurstof op, zijn langwerpig, langgerekt geworden. Dit is ook eenigszins het geval met de kernen van de endotheliumcellen der bloedvaten, en schijnen de endotheliumcellen zelf wat platter.

In de groote bloedvaten is geen verandering.

Eigenaardig is, dat de bloedvaten van de met de pasta behandelde pulpa vrijwel alle zoo goed als leeg zijn; dit kan niet aan degeneratie worden toegeschreven, daar de bloedvaten zelf alle goed openstaan. Dit zal dus hieraan moeten worden toegeschreven, dat bij het verwijderen het bloed is afgevoerd. Of is misschien de gezonde pulpa van een doode afkomstig?

Van de glaasjes, gemerkt 1 en 2, zijn de tusschen inktstrepen gelegen coupes gefotografeerd (foto's I en II).

Bij de kleuring volgens Cajal blijkt, dat het zenuwweefsel van de met pasta behandelde pulpa heeft geleden. Bij

de normale pulpa ziet men de mergscheeden prachtig vertakt, bij de behandelde kan men verschillende stadia zien, waarin deze zijn aangetast, zoo zelfs dat van de eigenlijke structuur niets meer is te zien, zoodat weefsel, dat naar alle waarschijnlijkheid veranderd zenuwweefsel moet zijn, niet meer met zekerheid als zoodanig is thuis te brengen.

Bij de Cajal-kleuring met nakleuring met haematoxylineosine blijkt de zenuwdegeneratie zeer duidelijk, vooral omdat het toeval zich voordeed, dat bij de met pasta behandelde pulpa drie bundels zenuwweefsel in een gezichtsveld kwamen, welke alle drie verschillende stadia van degeneratie vertoonden. Hiervan zijn genomen de foto's III en IV".

Het spreekt nu wel vanzelf, dat ook mijns inziens met deze twee preparaten het onderzoek omtrent deze kwestie niet is afgelopen. Daartoe zal meer materiaal moeten worden onderzocht en dient uitgemaakt, of een gealtereerde pulpa zich kan herstellen.

Dat dit niet aan een gewoon practicus — gesteld dat hij de kennis en capaciteiten plus inrichting te zijnen dienste had — kan worden opgelegd of van hem kan worden verlangd, ligt voor de hand.

In dit verband moet ik even een aphorisme, voorkomende in het Tijdschrift van Augustus j.l., aanhalen, dat luidt:

„Voor Nederland behoort het wetenschappelijk werk hoofdzakelijk te Utrecht te worden verricht”.

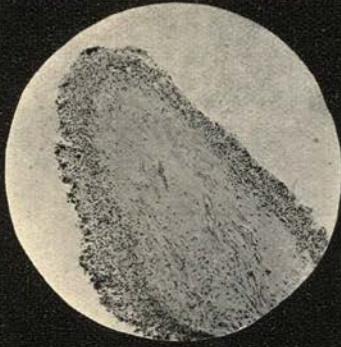
Ook *Carl Grove* komt in het Decembern timer van the Dental Cosmos van 1916, bij de bespreking van de Buckley desensitizing paste, tot eene gelijksoortige overweging.

Hij zegt n.l. te hopen, dat de dag spoedig mag aanbrenken, waarop we het bewijs zullen vragen der schoonklinke reclame, waarmede gewoonlijk behandelingsmidelen de professie worden aangeboden; *bewijs*, niet enkel gegrond op klinisch waarnemen, doch gebaseerd op deugdelijk wetenschappelijk onderzoek.

Mocht het eens zoover komen, dan zou ik voor Utrecht willen vragen, wetenschappelijk werk zóó in te richten, dat het ook een snelle controle kan oefenen op alle middelen, door fabrikant of uitvinder voor de praktijk aangeboden.

Dit zou ons en onze patiënten menige teleurstelling besparen, en nietwaar: Voorkomen is beter dan genezen.

1.

2.

3.

4.

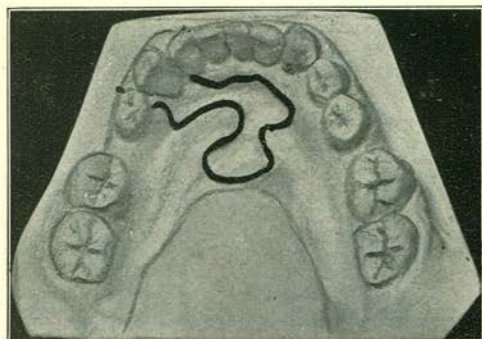

fig. 1. de lijn geeft de uitbreiding aan v. d. tumor.

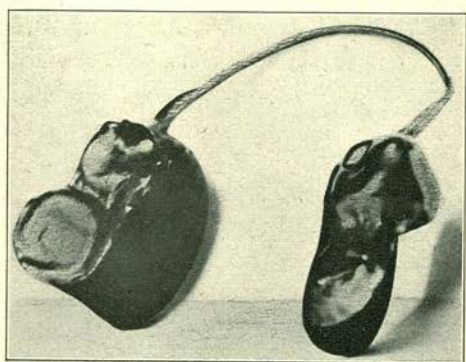

fig. 2.